

31972R2841

31.12.1972

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 300/284

**ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2841/72
z dnia 19 grudnia 1972 r.**

w sprawie środków ochronnych przewidzianych w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

dnia 22 lipca 1972 r. podpisano w Brukseli Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską;

co się tyczy procedur, które należy stosować w celu wprowadzenia w życie klauzul ochronnych przewidzianych w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą, to są one określone w samym Traktacie;

z drugiej strony, co się tyczy szczegółowych zasad wprowadzenia w życie klauzul ochronnych i środków zapobiegawczych przewidzianych w art. 22–27 Umowy, to nadal wymagają one określenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 113 Traktatu, może zwrócić się do Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową zawartą między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską – zwaną dalej „Umową” – w sprawie podjęcia środków przewidzianych w art. 22, 24 i 26 Umowy. Rada w przypadku, w którym jest to konieczne, przyjmuje te środki zgodnie z tą samą procedurą.

Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, może przedkładać wymagane w tym celu wnioski.

Artykuł 2

1. W przypadku praktyki mogącej uzasadnić zastosowanie przez Wspólnotę środków przewidzianych w art. 23 Umowy Komisja, po zbadaniu danego przypadku z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, decyduje, czy taka praktyka jest zgodna z Umową. Komisja, w przypadku, w którym jest to

konieczne, przedkłada Radzie wniosek dotyczący przyjęcia środków ochronnych, a Rada stanowi zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu.

2. W przypadku praktyki, która może spowodować zastosowanie, na podstawie art. 23 Umowy, środków ochronnych skierowanych przeciwko Wspólnocie, Komisja, po zbadaniu danego przypadku, decyduje, czy taka praktyka jest zgodna z zasadami określonymi w Umowie. Komisja formułuje stosowne zalecenia w przypadku, w którym jest to konieczne.

Artykuł 3

W przypadku praktyki, która może uzasadnić zastosowanie przez Wspólnotę środków przewidzianych w art. 25 Umowy, zastosowanie mają procedury ustanowione w rozporządzeniu (EWG) nr 459/68 ⁽¹⁾.

Artykuł 4

1. W przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności wymagających, w sytuacjach określonych w art. 24 i 26 Umowy, natychmiastowego działania lub w przypadku dotyczącym wspierania wywozu mającego bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel można, zgodnie z przepisami przedstawionymi poniżej, przyjąć środki zachowawcze przewidziane w art. 27 ust. 3 lit. d) Umowy.

2. Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, może przedłożyć konieczny wniosek, na którego podstawie Rada decyduje zgodnie z procedurą określoną w art. 113 Traktatu.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie może, z wyjątkiem przypadków dotyczących wspierania wywozu mającego bezpośredni i natychmiastowy wpływ na handel, wprowadzić ograniczenia ilościowe przywozu. Państwo to natychmiast powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o podjęciu tych środków.

Komisja, w trybie postępowania nadzwyczajnego i w terminie trzech dni roboczych w przypadku art. 24 i pięciu dni roboczych w przypadku art. 26, od dnia powiadomienia określonego

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 17.4.1968, str. 1.

w pierwszym akapicie, decyduje, czy odnośne środki należy utrzymać, zmienić, czy uchylić.

Decyzja Komisji musi być podana do wiadomości wszystkich Państw Członkowskich; taka decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Każde Państwo Członkowskie może skierować decyzję Komisji do Rady w terminie pięciu dni roboczych w przypadku art. 24, i dziesięciu dni roboczych w przypadku art. 26, od dnia podania decyzji do jego wiadomości. Rada zbiera się bezzwłocznie. Rada, działając kwalifikowaną większością, może zmienić lub unieważnić decyzję wydaną przez Komisję.

Decyzja Komisji ulega zawieszeniu, jeżeli Państwo Członkowskie, które podjęło odnośne środki zgodnie z niniejszym ustępem, skierowało sprawę do Rady. Zawieszenie kończy się, w przypadku art. 24, piętnastego dnia, i w przypadku art. 26, trzydziestego dnia od dnia skierowania sprawy do Rady, chyba że do tego czasu Rada zmieniła lub unieważniła decyzję Komisji.

W celu wykonania niniejszego ustępu, należy przy wyborze środków dać pierwszeństwo tym spośród nich, które powodują najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu wspólnego rynku.

Komisja przeprowadza konsultacje przed zadecydowaniem w sprawie środków podjętych przez zainteresowane Państwo Członkowskie w ramach wprowadzenia w życie tego ustępu.

Takie konsultacje przeprowadza się na forum komitetu doradczego, w którego skład wchodzi przedstawiciele każdego Państwa Członkowskiego, obradującego pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1972 r.

Komitet zwoływany jest przez jego przewodniczącego. Przewodniczący przekazuje Państwom Członkowskim, w najkrótszym możliwym terminie, wszelkie odnośne informacje.

Artykuł 5

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają stosowania klauzul ochronnych przewidzianych w Traktacie, w szczególności w jego art. 108 i 109, zgodnie z procedurami tam przewidzianymi.

Artykuł 6

Komisja dokonuje na rzecz Wspólnego Komitetu przewidzianych w art. 27 ust. 2 Umowy powiadomień wspólnotowych.

Artykuł 7

Przed dniem 31 grudnia 1974 r., Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, wyda, na wniosek Komisji, decyzję dotyczącą takich zmian niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego art. 4 ust. 3, których dokonanie może okazać się w świetle doświadczenia konieczne, aby zapobiec ryzyku naruszenia jednności wspólnego rynku.

W imieniu Rady

T. WESTERTERP

Przewodniczący